

Delegatura w Lublinie
20-079 Lublin, ul. Dolna 3-go Maja 5
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-mail: lublin@uokik.gov.pl

Lublin, dnia 19 lipca 2006 r.

RLU – 61 – 7/06/EW

Decyzja RLU Nr 19/2006

Na podstawie art. 23e ust. 1 i 2 w związku z art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080), oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18 poz. 172, z 2003 r. Nr 6 poz. 68), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu:

działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:
uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów wskazaną w art. 23a ust. 2 ww. ustawy, bezprawne działanie T. Spółdzielni Mleczarskiej z siedzibą w T. L., polegające na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, co stanowi naruszenie art. 6 ust. 5, art. 7 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (Dz. U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577) i § 2 ust. 3 pkt 1, § 9 ust. 1 pkt 2 i 3, § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie znakowania środków spożywczych i dozwolonych substancji dodatkowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 220, poz. 1856 ze zm.) przez nie umieszczenie na etykiecie produktu Spółdzielni „Żółty Salamix” kl. I 40% tł. w s.m. wymaganych przepisami prawa informacji- nazwy i rodzaju środka spożywczego oraz ilości użytych do produkcji składników **oraz stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 24 maja 2006 r.**

Uzasadnienie

Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w W. poinformował Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów o wynikach kontroli przeprowadzonej przez Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Rz. (dalej WIIH) w supermarkecie Intermarche w D.. W wyniku tej kontroli wniesiono zastrzeżenia do wyrobu „Żółty Salamix“ wyprodukowanego przez T. Spółdzielnię Mleczarską w T. L., zwaną dalej Spółdzielnią.

Produkt ten zakwestionowano z uwagi na brak nazwy środka spożywczego i brak precyzyjnej informacji dla konsumenta o rodzaju środka uniemożliwiającej odróżnienie go od podobnych środków spożywczych. Uchybienia te, zdaniem WIIH w Rz., stanowią naruszenie art. 6 ust. 5, art. 7 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (Dz. U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577) i § 2 ust. 3 pkt 1, § 9 ust. 1 pkt 2 i 3, § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie znakowania środków spożywczych i dozwolonych substancji dodatkowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 220, poz. 1856 ze zm.). Napis o treści „Żółty Salamix” w żadnym przypadku nie może być uznany za nazwę środka spożywczego w rozumieniu obowiązujących przepisów prawa. Ponadto wygląd produktu i etykieta sygnowana przez Spółdzielnię ewidentnie nasuwają skojarzenia z żółtym serem i tym samym wprowadzają w błąd konsumenta, co do rodzaju środka spożywczego.

Informacje i ustalenia Inspekcji Handlowej zostały za pośrednictwem Centrali UOKiK w Warszawie przesłane do Delegatury UOKiK w Lublinie, która jest właściwa miejscowo do prowadzenia postępowania administracyjnego ze względu na siedzibę przedsiębiorcy podejrzanego o naruszenie przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080), zwaną dalej ustawą o uokik.

Po analizie przesłanych dokumentów pod kątem zapisów ustawy o uokik, stosownie do otrzymanego upoważnienia, Postanowieniem z dnia 08 marca 2006 r. zostało wszczęte z urzędu, w imieniu Prezesa UOKiK, postępowanie administracyjne przeciwko T. Spółdzielni Mleczarskiej z siedzibą w T. L. pod zarzutem stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na bezprawnym działaniu poprzez niezgodne z prawem - art. 6 ust. 5, art. 7 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (Dz. U. z 2005 r. , Nr 187. poz. 1577) i § 2 ust. 3 pkt 1, § 9 ust. 1 pkt 2 i 3, § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie znakowania środków spożywczych i dozwolonych substancji dodatkowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 220, poz. 1856 ze zm.) oznaczenie towaru – wyrobu „Żółty Salamix” kl. I, 40% tł. w s.m. oraz naruszenie obowiązku udzielania konsumentom pełnej, rzetelnej i prawdziwej informacji o wyrobie „Żółty Salamix”, co mogło stanowić naruszenie art. 23a ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa wyżej.

W odpowiedzi na wszczęcie postępowania administracyjnego Spółdzielnia wyjaśniła, że zaistniała sytuacja była wynikiem rozbieżności w interpretowaniu przepisów prawa, a nie wynikała z celowego i zamierzonego działania na szkodę konsumentów. Spółdzielnia uznała, że zamieszczone na etykiecie oznaczenia i nazwa środka spożywczego jest wystarczająca i zrozumiała dla konsumentów, ale po otrzymaniu zastrzeżeń z WIIH w Rz. dokonano powtórnej analizy etykiety i uzupełniono ją w zakresie nazewnictwa dodając napis: „wyrób seropodobny” i wyliczono enumeratywnie wszystkie składniki towaru określając ich gramowy udział w masie całkowitej produktu.

Wyrób seropodobny został oznakowany nową etykietą od dnia 25.02.2006 r., a termin przydatności do spożycia towaru oznakowanego zakwestionowaną etykietą wynosił 90 dni od daty produkcji.

W trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego Prezes UOKiK ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Rz. przeprowadził kontrolę w Supermarkecie „INTERMARCHE” w D. w wyniku, której stwierdzono, że znajdujący się w obrocie handlowym produkt „Żółty Salamix” Kl. I 40% tł. w s.m., którego producentem była Spółdzielnia Mleczarska w T. L. jest nieprawidłowo oznakowany z uwagi na:

1. brak nazwy środka spożywczego,
2. brak informacji dotyczącej ilościowej zawartości składnika spożywczego.

Etykieta w kształcie koła, którą oznaczony był wyrób zawierała następujące informacje:

- rysunki dwóch łaciatych krów, napis u góry, na środku – t s m, poniżej wyraźny napis z lewej strony: ŻÓŁTY, a pod nim na środku dużymi literami napis: SALAMIX. Pod tym napisem, po lewej stronie małymi literami znajduje się napis: Najlepiej spożyć przed, a pod nim słabo widoczna informacja o składnikach (mleko, tłuszcz roślinny, barwnik annato i 40% tł.w s.m.). Po stronie prawej jest wyraźny napis KL. I, a pod nim numer polskiej normy 0618-16-01 IW. Na dole, na środku jest podany kod paskowy oraz data przydatności do spożycia. Na obwolucie etykiety znajdują się dokładne dane producenta.

Zakwestionowany wyrób ze względu na jego oznaczenie produkowany był w okresie od maja 2005 r. do lutego 2006 r. Wyprodukowano łącznie .....- dane nie podlegające ujawnieniu, kg, z czego sprzedano ..... kg. Towar sprzedawany był na terenie całego kraju, a jego minimalny okres przydatności do spożycia wynosił 90 dni od daty produkcji.

Po zapoznaniu się z zastrzeżeniami Inspekcji Handlowej Spółdzielnia zmieniła stosowaną na ten wyrób etykietę poprzez uzupełnienie jej o następujące informacje: Wyrób seropodobny oraz dokładne określenie zawartości składników w 100g produktu: (Białko-27,03g, Tłuszcz- 22,09g, Węglowodany- 1,98g, Wartość energetyczna 100g produktu: 315,38 kcal/1317 KJ).

Etykiety z nowymi oznaczeniami zostały wprowadzone do obrotu dnia 25 lutego 2006 r.

Aktami prawnymi, które regulują sposób oznakowywania artykułów – rolno – spożywczych nakładając tym samym na ich producentów określone obowiązki związane z właściwym ich oznakowaniem są:

1. ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577),
2. rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie znakowania środków spożywczych i dozwolonych substancji dodatkowych (Dz.U. z 2002 r. Nr 220, poz. 1856 ze zm.).

Art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577) stwierdza, że wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze są oznakowane, natomiast ust. 4 tego artykułu stanowi, że oznakowanie obejmuje wszelkie informacje w postaci wyrazów, opisu, znaku towarowego, firmy, elementów graficznych lub symboli odnoszące się do artykułów rolno – spożywczych, umieszczone na opakowaniu, w dokumencie, na ulotce, etykiecie, obwolucie albo zawieszce, które są dołączone do danego artykułu rolno – spożywczego, lub też go dotyczą. Ustęp 5 art. 6 wskazanej ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych stanowi, że oznakowanie artykułu rolno – spożywczego nie może w szczególności wprowadzać w błąd konsumenta co do tożsamości artykułu, w tym jego rodzaju, właściwości, składu, ilości, trwałości, pochodzenia oraz sposobu produkcji, lub sugerować, że artykuł ten posiada specjalne właściwości, jeżeli ich nie posiada lub jeżeli inne podobne artykuły rolno – spożywcze posiadają takie właściwości.

W art. 7 ust. 1 i ust. 2 tej ustawy wskazano obowiązki producenta odnośnie oznakowywania środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych i zbiorczych przeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta, a to poprzez podanie:

- nazwy środka spożywczego,
- danych identyfikujących producenta,
- innych danych niezbędnych do identyfikacji środka spożywczego, istotnych z punktu widzenia konsumenta.

Ponadto wskazuje się, że nazwa środka spożywczego ma precyzyjnie informować konsumenta o rodzaju środka spożywczego, umożliwić odróżnienie go od podobnych środków spożywczych.

Takie same wymogi, precyzyjnie sformułowane w zakresie znakowania środków spożywczych zawiera rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi wskazując w § 2 ust. 3 1 obowiązek podania nazwy środka spożywczego, a w § 9 ust. 1 pkt 2 i 3 obowiązek podania nazwy składnika lub kategorii składników istotnych dla scharakteryzowania środka spożywczego i odróżnienia go od innych środków spożywczych, z którymi może być mylony ze względu na podobieństwo nazwy lub wyglądu.

§ 10 ust. 1 wskazanego wyżej rozporządzenia wskazuje, że informacje o ilościowej zawartości składnika lub kategorii składników podaje się w nazwie środka spożywczego, obok tej nazwy albo w wykazie składników obok składnika lub kategorii składników.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 23a ust.1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080) przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działania przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów.

Art. 23a ust. 2 stanowi natomiast, że za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności naruszenie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.

Dla uznania określonego działania przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działanie takie musi godzić w zbiorowe interesy konsumentów. Oceny zakwestionowanego działania należy dokonać w kontekście działania bezprawnego, o którym mowa w art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jako niezgodnego z obowiązującym porządkiem prawnym lub dobrymi obyczajami.

W niniejszej sprawie postawiony Spółdzielni zarzut, aby mógł być skutecznie oceniony w ramach art. 23a ust. 1 i 2 musi spełniać poniższe przesłanki:

1. naruszać zbiorowy interes konsumentów,
2. być działaniem bezprawnym,
3. naruszać obowiązek udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji o wprowadzonym do obrotu towarze.

Pierwsza przesłanka jest spełniona, gdy dane działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów, jako zbiorowości, gdyż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów... chroni interesy nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować, jest to zjawisko o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym. Z takim przypadkiem mamy do czynienia w niniejszym postępowaniu administracyjnym. Działania Spółdzielni polegające na wprowadzeniu do obrotu towaru – środka spożywczego pod nazwą „Żółty Salamix” Kl. I, 40% tł.w s.m. skierowane są do z góry nieokreślonej liczby konsumentów poprzez zaoferowanie im towaru, który jest powszechnie nabywany przez konsumentów w sieciach sklepów detalicznych, o czym świadczy fakt wprowadzenia do obrotu w okresie maj 20005 r. do luty 2006 r. .... kg i sprzedaży konsumentom w tym okresie .... kg tego wyrobu na terenie całego kraju. Towar ten wyprodukowany i oznakowany przez Spółdzielnię trafił do hurtowni, a stamtąd był kierowany do sprzedaży detalicznej, a tym samym do z góry nieokreślonego kręgu odbiorców

zainteresowanych nabyciem tego wyrobu. Towar ten nabyli od maja 2005 r. i w dwóch pierwszych miesiącach 2006 r. konsumenci dokonując jego faktycznego zakupu, ale z towaru tego do momentu jego właściwego oznakowania na rynku mogli skorzystać także inni konsumenci. W związku z tym krąg osób, który został już dotknięty stosowaną praktyką i którego taka praktyka mogła dotknąć jest nieograniczony, nie możliwy z góry do określenia, a tym samym spełnia warunki zbiorowego interesu konsumentów. Należy zatem uznać, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z naruszeniem zbiorowych interesów konsumentów.

Drugą konieczną do udowodnienia przesłanką jest bezprawność działania przedsiębiorcy, któremu postawiono zarzut stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Bezprawność tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Pojęcie *porządek prawny* obejmuje nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej, a także nakazy i zakazy wynikające z norm moralnych i obyczajowych określanych, jako *zasady współżycia społecznego*.

Bezprawność jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga kwestia, czy czyn sprawcy był zgodny, czy też niezgodny z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. Źródłem tych zasad są:

- normy prawa powszechnie obowiązującego - jako reguły postępowania wyznaczone przez nakazy i zakazy wynikające z norm prawa pozytywnego, w szczególności prawa cywilnego, karnego, administracyjnego, pracy, finansowego, ustaw i aktów prawnych regulujących poszczególne dziedziny gospodarki, itp.,

- nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego (dobre obyczaje)

- *Komentarz do Kodeksu cywilnego Gerard Bieniek Lex Polonica Prima.*

O bezprawności działania decyduje całokształt okoliczności konkretnego stanu faktycznego- *uzasadnienie do I PKN 267/2001 wyrok Sądu Najwyższego – Izba Administracyjna – Lex Polonica Prima.*

Sąd Najwyższy wskazał, że o bezprawności działania można mówić wówczas, gdy nie zachodzi żadna ze szczególnych okoliczności usprawiedliwiających określone działanie.

Okolicznościami tymi są:

- działanie w ramach porządku prawnego, tj. działanie dozwolone przez obowiązujące przepisy,

- wykonywanie prawa podmiotowego,

- zgoda pokrzywdzonego oraz

- działanie w obronie uzasadnionego interesu (*wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19.10.1989 r. II CR 419/89 OSP 1990/11-12 poz. 377*).

Zakwestionowanym działaniem Spółdzielni w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie jest naruszenie przepisów

prawa regulujących zasady wprowadzania do obrotu artykułów rolno-spożywczych. Dokładne regulacje w tej materii zostały przytoczone w części ustalił decyzji, stąd bezcelowe jest powtarzanie brzmienia tych przepisów. Należy natomiast dokonać oceny etykiety w którą zaopatrzono wprowadzony do obrotu wyrób – Żółty Salamix Kl. I, 40% tł. w s.m. pod kątem obowiązujących w tej mierze regulacji prawnych.

W swoim pierwotnym brzmieniu etykieta nie odzwierciedla charakteru, właściwości i rodzaju środka spożywczego biorąc pod uwagę prezentację produktu, jego wygląd, opakowanie, grafikę na etykiecie. Zamieszczenie na etykiecie rysunku krów, użycie nazwy *Żółty Salamix* oraz ogólne podanie składników w postaci: mleko, tłuszcz roślinny, barwnik annato wskazują kupującemu, że nabywają oni produkt będący żółtym serem. Podana nazwa wbrew obowiązującym przepisom (art. 7 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (Dz. U. z 2005r. Nr 187, poz. 1577) i § 9 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie znakowania środków spożywczych i dozwolonych substancji dodatkowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 220, poz. 1856 ze zm.) nie zawiera istotnych elementów pozwalających odróżnić ten wyrób od innych wyrobów, w tym od sera żółtego. Nie podano precyzyjnie nazwy środka spożywczego wskazując jedynie ogólnie nazwę – Żółty Salamix, nie określono udziału poszczególnych składników w tym produkcie, co pozwalałoby na określenie jego charakteru i rodzaju.

Międzynarodowa Federacja Mleczarstwa wyróżnia 9 grup serów żółtych. Dzieli się je według twardości, zawartości „oczek“, dojrzewania, fermentacji.

W składzie surowcowym wszystkich serów znajduje się jedynie mleko (krowie, kozie, owcze) oraz środki fermentacyjne: podpuszczka, enzymy, kwas mlekowy. Nie ma w tego typu produktach zawartości tłuszczu roślinnego.

Z tego względu podana przez Spółdzielnię nazwa wyrobu nie pozwala nabywcy na rozpoznanie jego prawdziwego rodzaju oraz odróżnienie go od innych produktów, z którymi może być mylony. W składzie surowcowym producent nie podał zawartości ilościowej między innymi tłuszczu roślinnego, którego użycie w tym wyrobie miało istotny wpływ na rodzaj produktu oraz mleka w związku z zamieszczeniem na etykiecie rysunku krów.

Opisane wyżej działania Spółdzielni naruszają art. 6 ust. 5 i art. 7 ust. 2 wskazanej wyżej ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych, gdyż wprowadzają konsumenta w błąd co do tożsamości tego artykułu, w tym jego rodzaju, właściwości, składu i sugerują, że produkt ten posiada właściwości takie same, jak inne produkty – ser żółty, dla których wymogi technologiczne są zdecydowanie inne. Spółdzielnia nie informuje precyzyjnie konsumenta, a taki obowiązek nakłada na nią ustawodawca, o rodzaju środka spożywczego wprowadzonego do obrotu produktu, co pozwalałoby odróżniać go od innych podobnych środków spożywczych – sera żółtego.

W tym miejscu należy wskazać, że wyroby seropodobne (takie, w których tłuszcz mleczny został zastąpiony tłuszczami roślinnymi), a taki charakter ze względu na skład ma przedmiotowy wyrób Spółdzielni, są nowością na polskim rynku i z wyjątkiem producentów i instytucji kontrolnych trudno oczekiwać, by znane były i rozpoznawane przez konsumentów bez wyraźnego wskazania o jaki wyrób chodzi.

Nawet przyjmując model konsumenta świadomego i wyedukowanego nie sposób zakładać, że biorąc do ręki wyrób oznaczony w sposób przyjęty przez Spółdzielnię będzie on w stanie odróżnić go od prawdziwych serów żółtych, gdyż nazwa tego produktu- *Żółty Salamix* nasuwa skojarzenia z serem Salami dostępnym do rynku od wielu lat, rysunek krów sugeruje, że jest to produkt z tłuszczu zwierzęcego takiego, jak ser żółty, a brak dokładnych określeń i ilości użytych składników nie pozwala na odróżnienie go od innych wyrobów – sera żółtego.

W tym stanie rzeczy należy uznać, że spełniona została przesłanka bezprawności działania Spółdzielni godzącego w zbiorowe interesy konsumentów.

Obowiązek informowania partnera o istotnych (z jego punktu widzenia) okolicznościach dotyczących kontraktu, jego przedmiotu i treści, a także powinność czynienia tego w sposób prawdziwy, rzeczowy i kompletny - jest cechą generalną prawa umów i wypływa z obowiązku lojalnego kontraktowania. Kontrahentem konsumenta jest zawsze zawodowiec, profesjonalista. Od znawcy, profesjonalisty wymaga się więcej aniżeli od laika. Znaczący musi być kompetentny tzn. reprezentować odpowiedni poziom wiedzy, aby mógł udzielać informacji, udzielając jej musi zachować się odpowiednio starannie, tak aby poziom informacji udzielonej odpowiadał tej wiedzy, odniesionej do konkretnej sytuacji.

Zdaniem doktryny z chwilą zainicjowania wzajemnych kontaktów pomiędzy profesjonalistą, a konsumentem (moment, gdy oferta zakupu towaru, czy reklama dociera do konsumenta bezpośrednio przed podjęciem przez niego decyzji o zawarciu umowy- kupna towaru) następuje największe natężenie obowiązków profesjonalisty wobec konsumenta. Dotyczy to konieczności udzielenia tych informacji, które są niezbędne dla świadomego dokonania wyboru i podjęcia decyzji o wdaniu się w transakcję przez konsumenta. Ten właśnie moment jest miarodajny dla oceny, czy kontrahent konsumenta wywiązał się ze swych powinności (co do przedmiotu, treści i adekwatności informacji). – Ewa Łętowska „*Prawo umów konsumenckich*”, 2 wydanie, Wydawnictwo C.H. Beck, 2002.

Źródłem informacji, jakie uzyskuje konsument o towarze, produkcie są przede wszystkim wszelkie informacje pisemne dołączone do towaru, w tym informacje o jego składzie, jakości i właściwościach.

Nie ulega wątpliwości, że treść tych informacji powinna być rzetelna, prawdziwa i pełna, a skład towaru powinien odpowiadać wymaganiom jakie stawiają temu towarowi przepisy prawa w postaci obowiązku wskazania nazwy środka spożywczego, jego rodzaju, ilości użytych do produkcji składników, w tym wymagania stawiane przez obowiązujące normy techniczne i jakościowe. W tym zakresie, jak wskazano w części ustalającej niniejszej decyzji, funkcjonują szczegółowe regulacje prawne, o których mowa wyżej. Brak na etykiecie produktu Spółdzielni – Żółty Salamix wymaganych prawem informacji pozwalających konsumentom odróżnić go od innych wyrobów stanowi także naruszenie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnych, prawdziwych i pełnych informacji o tym produkcie umożliwiających dokonanie właściwego wyboru z pełną świadomością skutków w postaci nabycia wyrobu seropodobnego, a nie sera żółtego.

Produkt wprowadzony na rynek opatrywany jest nie tylko znakiem towarowym czy wskazaniem producenta, ale istotne są także informacje, które muszą być na nim umieszczone. W ten sposób klient – konsument dowiaduje się np. o podstawowych właściwościach towaru. Wprowadzenie w błąd może polegać na niewłaściwym oznaczeniu składników towaru. Chodzi tu o informacje towarzyszące zarówno produktom spożywczym, jak i innym. Do składników zalicza się surowce wchodzące w skład gotowego wyrobu w postaci naturalnej, jak i chemicznej. Szczegółowe przepisy prawa wskazują zakres i dopuszczalność tych składników. - (*Komentarz do ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji* – Ewa Nowicka, Michał du Vall, wydanie 2, Lexis Nexis W-wa 2005 r., str. 100 i 107).

Wobec faktu błędnego oznaczenia przez Spółdzielnię, profesjonalistę, oferowanego towaru, konsumenci mogli nabywać go w przekonaniu, że jest to produkt z gatunku serów żółtych. Tymczasem okazało się, że informacje te są nieprawdziwe i niezgodne z faktyczną zawartością produktu i jego właściwościami wymaganymi stosownymi przepisami prawa.

Naruszenie tych przepisów prawa stanowi także o bezprawności działań przedsiębiorcy.

W tym przypadku przedsiębiorca swoimi działaniami wyczerpał dyspozycję art. 23 ust. 2 wskazanej ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, która zawiera przykładowy, otwarty katalog zachowań uznanych za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów w postaci naruszenia obowiązku udzielania konsumentom rzetelnych, prawdziwych i pełnych informacji.

Fakt dokonania przez Spółdzielnię, jeszcze na etapie postępowania administracyjnego zmian w etykiecie produkowanego wyrobu poprzez dodanie informacji, że jest to wyrób seropodobny i dokładnego określenia zawartości poszczególnych składników w 100g tego wyrobu pozwala przyjąć, że wprowadzone od dnia 25 lutego 2006 r. nowe oznakowanie produktu pozwoli konsumentom dokonać właściwego wyboru poprzez możliwość odróżnienia

tego wyrobu – seropodobnego od innych wyrobów na rynku w postaci serów żółtych.

Spółdzielnia wskazała, że wyroby oznakowane zakwestionowaną etykietą miały termin przydatności do spożycia 90 dni od daty ich produkcji.

Skoro zatem nowe etykiety wprowadzono do obrotu od 25 lutego 2006 r. należy uznać, że do dnia 24 maja 2006 r. w sprzedaży mógł się znajdować w obrocie wyrób niewłaściwie oznakowany. Wobec powyższego przyjęto dzień 24 maja 2006 r., jako dzień zaniechania stosowania zarzucanej praktyki.

Tym samym należało orzec, jak w sentencji niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (...), w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. od decyzji Prezesa UOKiK przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa UOKiK - Delegatura w Lublinie.

Otrzymuje:

T. Spółdzielnia

Mleczarska

w T. L.

Decyzja została podpisana z upoważnienia Prezesa UOKiK przez dyrektora Delegatury UOKiK w Lublinie – Ewę Wiszniowską.